

Η Ιστορικότητα του Ιησού Χριστού

Σ. Β. Κ.

Υπήρξε όντως ο Ιησούς Χριστός; Υπάρχει κάποια ιστορική αναφορά και απόδειξη για τον Ιησού Χριστό;

Η Ιστορική Εγκυρότητα της Καινής Διαθήκης.

Η ιστορικότητα του Ιησού Χριστού αναφέρεται εις το κατά πόσον Αυτός, υπήρξε ένα ιστορικό πρόσωπο. Αφορά το εάν τα επεισόδια που παρουσιάζονται στα Ευαγγέλια μπορούν να εκληφθούν και θεωρηθούν ιστορικά γεγονότα, σε αντίθεση με το ενδεχόμενο του θρύλου ή μυθοπλασίας, και στην αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν τη ζωή του Ιησού Χριστού.

Ο έλεγχος της ιστορικότητας ενός προσώπου δεν έχει τίποτα το επιλήψιμο και είναι επιβεβλημένος προκειμένου να ξεχωρίσουμε την ιστορική αλήθεια από τα μυθολογικά στοιχεία που μπορεί να την συνοδεύουν. Το πρόβλημα αρχίζει όταν ο υποτιθέμενος ιστορικός έλεγχος χαρακτηρίζεται από προκατάληψη, εμπάθεια και εχθρότητα. Αυτό γίνεται εμφανές όταν το πρόσωπο που ρωτά, την συνοδεύει με την φράση: «θέλω πηγές εκτός της Γραφής», οπότε δηλώνει ότι θεωρεί την Καινή Διαθήκη, αναξιόπιστη πηγή!

Η άποψη ότι η Καινή Διαθήκη δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη πηγή αποδείξεων για την ιστορικότητα του Ιησού Χριστού είναι αυθαίρετη, επιπόλαιη, υποβολιμαία, ανόητη και αντιεπιστημονική διότι:

1) Η Καινή Διαθήκη περιλαμβάνει εκατοντάδες αναφορές στον Ιησού Χριστό και καλύπτει όλες τις απαιτήσεις μιας αξιόπιστης ιστορικής πηγής. Υπάρχουν αυτοί που τοποθετούν την συγγραφή των Ευαγγελίων στον 2ο αιώνα μΧ., δηλαδή περίπου 100 χρόνια μετά απ' την ανάσταση του Χριστού. Μολονότι αυτό είναι αυθαίρετο, εντούτοις εις ότι αφορά την επιστήμη της Ιστορίας, γραπτά στοιχεία που συγγράφηκαν εντός 200 χρόνων από τότε που έλαβαν χώρα τα γεγονότα, θεωρούνται ιδιαίτερα αξιόπιστα στοιχεία. Επομένως τα Ευαγγέλια και η Καινή Διαθήκη εν γένει πληρούν τους όρους αξιοπιστίας. Ακόμη περισσότερο αφού τα Ευαγγέλια γράφηκαν

τις εξής χρονολογίες: το κατά Μάρκον μεταξύ 60 και 70 μΧ. στα ελληνικά και στην Ρώμη, το κατά Ματθαίον το 80 μΧ., στα Εβραϊκά και στην Παλαιστίνη, το κατά Λουκάν μεταξύ 80 και 95 μΧ. στα ελληνικά και στη Καισάρεια και το κατά Ιωάννην στο τέλος της δεκαετίας του 90 μΧ. στα ελληνικά και στην Έφεσσο. Δηλαδή όλα τα Ευαγγέλια γράφτηκαν από 30 ως 60 χρόνια μετά την ανάσταση του Ιησού. Επί πλέον, η συντριπτική πλειοψηφία των μελετητών (Χριστιανών και μη) θα συμφωνούσαν ότι οι επιστολές του Αποστόλου Παύλου συγγράφηκαν από τον ίδιο στα μέσα του 1ου αιώνα μΧ. δηλαδή λιγότερο από 40 χρόνια μετά τον θάνατο του Ιησού.

2) Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης, πλην του Ιωάννη, υποβλήθηκαν σε βίαιο και βασανιστικό θάνατο υποστηρίζοντας απολύτως ανυστερόβουλα την αλήθεια των κειμένων τους. Ουδείς άλλος ιστορικός στον κόσμο σφράγισε τα έργα του με το αίμα του και επομένως ουδείς ιστορικός μπορεί να απολαμβάνει μεγαλύτερης αξιοπιστίας από εκείνην των Ευαγγελιστών και Αποστόλων.

3) Τα ιστορικά στοιχεία των εκτός Καινής Διαθήκης, σχετικών αρχαίων συγγραμμάτων, αυτά αποτελούν πηγές ισχυρής απόδειξης της ύπαρξης ενός άντρα με το όνομα Ιησούς Χριστός στο Ισραήλ κατά τις αρχές του πρώτου αιώνα μΧ και επομένως επαληθεύουν την Καινή Διαθήκη.

Η Καταστροφή Εβραϊκών Ιστορικών Στοιχείων και η Εξόντωση Πολλών Αυτοπτών Μαρτύρων.

Είναι σημαντικό ν' αναγνωρίσουμε ότι το 70 μΧ. οι Ρωμαίοι εισέβαλαν και κατέστρεψαν την Ιερουσαλήμ και το μεγαλύτερο μέρος του Ισραήλ γενικότερα, εξολοθρεύοντας τους κατοίκους. Ολόκληρες πόλεις κυριολεκτικά κατακάηκαν. Δεν θα έπρεπε λοιπόν να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι πολλά εβραϊκά ιστορικά στοιχεία της ύπαρξης του Ιησού πιθανόν να έχουν καταστραφεί. Πολλοί από τους αυτόπτες μάρτυρες του Ιησού θα πρέπει να σκοτώθηκαν. Αυτά τα γεγονότα πιθανότατα περιόρισαν τον αριθμό των επιζώντων αυτοπτών μαρτύρων, που θα μπορούσαν να ομολογήσουν για τον Ιησού. Υπ' όψιν ότι ο Χριστός προείπε αυτήν την καταστροφή (Λουκά 19:42-44).

Οι Εξωχριστιανικές Ιστορικές Μαρτυρίες.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η διακονία του Ιησού ήταν χρονικά σύντομη και γεωγραφικά ιδιαίτερα περιορισμένη σε μια σχετικά ασήμαντη περιοχή στην άκρη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, είναι εντυπωσιακά μεγάλος ο αριθμός των πληροφοριών που μπορεί να αντληθεί γι' Αυτόν, από τις εκτός της Καινής Διαθήκης ιστορικές πηγές. Μερικά από τα πιο σημαντικά ιστορικά στοιχεία για τον Ιησού περιλαμβάνονται στους ακόλουθους:

1) Ο Ρωμαίος Τάκιτος (55-120μΧ), ο οποίος θεωρείται ένας απ' τους πιο αξιόπιστους ιστορικούς του αρχαίου κόσμου, αναφέρει τους «προληπτικούς Χριστιανούς», οι οποίοι πήραν το όνομά τους από τον Χριστό, ο οποίος βασανίστηκε από τον Πόντιο Πιλάτο κατά την βασιλεία του Τιβέριου.

2) Ο Γάιος Σουετώνιος Τρανκουίλλους (69-122+), Ρωμαίος ιστορικός και γραμματέας του Αυτοκράτορα Αδριανού, έγραψε ότι υπήρξε ένας άντρας ονομαζόμενος Χριστός, ο οποίος έζησε κατά τη διάρκεια του 1ου αιώνα και ξεσήκωνε τους Ιουδαίους (Χρονικά 15:44).

3) Ο Ιωσήφ Φλάβιος ή Ιώσηπος (37-95μΧ) ήταν Ιουδαίος την καταγωγή, Ρωμαίος κυβερνήτης της Γαλιλαίας. Επίσης είναι και ο γνωστότερος Ιουδαϊκής καταγωγής ιστορικός της εποχής του. Στο έργο του «Αρχαιότητες» αναφέρεται στον Ιάκωβο, «τον αδερφό του Ιησού, που ονομάστηκε Χριστός». Υπάρχει εκεί ένα απόσπασμα (18:3), το οποίο μας λέει, «Περίπου εκείνον τον καιρό, υπήρχε κάποιος Ιησούς, ένας σοφός άνθρωπος, αν είναι επιτρεπτό να τον ονομάσουμε άνθρωπο. Διότι έκανε εκπληκτικά κατορθώματα... Αυτός ήταν Χριστός... αυτός εμφανίστηκε σ' αυτούς ζωντανός ξανά την τρίτη ημέρα, καθώς οι θεϊκοί προφήτες προείπαν. Αυτά και άλλα δέκα χιλιάδες θαυμαστά πράγματα σχετικά με Αυτόν». Σε ένα άλλο απόσπασμα διαβάζουμε «...η διαγωγή Του ήταν καλή και ήταν γνωστός ως ευσεβής. Πολλοί εκ των Ιουδαίων και εκ των άλλων εθνικών έγιναν μαθητές Του. Ο Πιλάτος Τον καταδίκασε σε σταυρικό θάνατο. Αλλά όσοι είχαν γίνει μαθητές Του, δεν εγκατέλειψαν τη διδασκαλία Του. Ανέφεραν ότι Αυτός

εμφανίστηκε σ' αυτούς τρεις μέρες μετά τη σταύρωσή Του, και ότι ήταν ζωντανός. Σύμφωνα μ' αυτά, πιθανόν Αυτός να ήταν ο Μεσσίας, Του οποίου τα θαύματα, οι προφήτες είχαν εξιστορήσει».

4) Ο Σαμαρείτης ιστορικός Θαλλός στην τρίτομη ιστορία του στα ελληνικά, το 55 μΧ, περιγράφει με λεπτομέρειες την σταύρωση του Ιησού και μάλιστα το σκοτάδι που έπεσε στην περιοχή, όταν Αυτός εξέπνευσε, αποδίδοντάς το σε έκλειψη ηλίου.

5) Ο φιλόσοφος και ιστορικός, Σέξτος Ιούλιος ο Αφρικανός στο έργο του (195 μΧ, Χρονογραφία, 18) αντιπαράκειται στον Θαλλό σχετικά με το σκοτάδι που ακολούθησε τη σταύρωση του Χριστού και υποστηρίζει την ευαγγελική εκδοχή του θαύματος, επειδή ίσως έγινε Χριστιανός.

6) Ο Ρωμαίος συγκλητικός Πλίνος ο Νεότερος (112 μΧ), στις Επιστολές του (10:96), κατέγραψε τις πράξεις λατρείας των πρώτων Χριστιανών, ότι δηλαδή λάτρευαν τον Ιησού ως Θεό. Επίσης ότι ήσαν πολύ ηθικοί. Ακόμη περιλαμβάνει μian αναφορά του στα γεύματα αγάπης και στο Δείπνο του Κυρίου τους, Ιησού Χριστού.

7) Στο Βαβυλωνιακό Ταλμούδ (Μέγα Συνέδριο תנאין: § 43α) επιβεβαιώνεται ότι η σταύρωση του Ιησού έγινε τις παραμονές του Πάσχα, και ότι οι κατηγορίες εναντίον του Χριστού ήταν ότι διέπραττε μαγείες και ενθάρρυνε τους Ιουδαίους να αποστατήσουν.

8) Ο Λουκιανός ο Σαμοσατεύς (125-180 μΧ), Ασύριος ελληνιστής ρήτορας και σατυρικός χρονοκογράφος, αναγνωρίζει ότι ο Χριστός λατρευόταν από τους Χριστιανούς, ότι εισήγαγε νέες διδασκαλίες, και σταυρώθηκε γι' αυτό. Αναφέρει ότι οι διδασκαλίες του Ιησού, περιλαμβάνουν την αδελφότητα των πιστών, την σημασία της μεταστροφής και την αναγκαιότητα της άρνησης άλλων θεών. Οι Χριστιανοί ζούσαν σύμφωνα με τους νόμους του Ιησού, πίστεψαν ότι απέκτησαν αιώνια ζωή, και χαρακτηρίστηκαν από την περιφρόνηση για τον θάνατο και από την εθελούσια απάρνηση των υλικών αγαθών.

9) Ο Σύρος στωικός φιλόσοφος Μάρα Μπαρ Σεραπίων επιβεβαιώνει (~70 μΧ) ότι ο Ιησούς εθεωρείτο ότι ήταν ένας σοφός και ευσεβής άντρας, επίσης ότι από πολλούς εθεωρείτο βασιλιάς του Ισραήλ, ότι θανατώθηκε από τους Ιουδαίους και ότι συνέχισε να ζει μέσω της διδασκαλίας των οπαδών Του.

10) Τα συγγράμματα των Γνωστικών (Το Ευαγγέλιο της Αλήθειας, Τα απόκρυφα του Ιωάννη, το Ευαγγέλιο του Θωμά, η Πραγματεία περί Ανάστασης, κτλ.) τα οποία, παρά τις θεολογικές τους αδυναμίες και αυθαιρεσίες, όλα έχουν κεντρικό πρόσωπο τον Ιησού.

λ) Στην πραγματικότητα, μπορούμε να επαναδομήσουμε τον πυρήνα της εξιστόρησης των Ευαγγελίων μόνο από τις μη Χριστιανικές πηγές των πρωτοχριστιανικών χρόνων. Ας δούμε πως:

Ο Ιησούς ονομάστηκε «Χριστός» (Ιώσηπος), έκανε «μαγεία» (θαύματα), οδήγησε τον Ισραήλ σε νέες διδασκαλίες, και κρεμάστηκε κατά το Πάσχα (Βαβυλωνιακό Ταλμούδ), στην Ιουδαία (Τάκιος). Αυτός συνελήφθη και σταυρώθηκε επειδή ισχυρίστηκε ότι είναι Θεός και ότι θα επέστρεφε (Ταλμούδ - Ραβί Ελιέζερ) και οι οπαδοί Του Τον πίστεψαν, λατρεύοντας Αυτόν ως Θεό (Πλίνος ο νεότερος).

Συμπέρασμα:

1) Υπάρχει ένα πλήθος έγκυρων, διασταυρωμένων στοιχείων και αποδείξεων, για την ιστορικότητα, δηλαδή για το βεβαιωμένο πέραςμα του Ιησού Χριστού από τον κόσμο μας, τόσο στην κοσμική όσο και στην Βιβλική ιστορία. Συγκεκριμένα, εκτός από τους τέσσερις Ευαγγελιστές, έχουμε και δέκα (10) τουλάχιστον διαφορετικές μη χριστιανικές ιστορικές πηγές, ιουδαϊκές, ρωμαϊκές και ελληνιστικές. Συνολικά δεκατέσσερις (14) τουλάχιστον πηγές.

2) Για τον Σωκράτη έχουμε αναφορές μόνον από τρεις (3) πηγές (Πλάτωνα, Ξενοφώντα και Αριστοφάνη) και ουδείς αμφισβητεί την ιστορικότητα του Σωκράτη.

3) Για τον Μέγα Αλέξανδρο έχουμε αναφορές μόνον από πέντε (5) πηγές, Αρριανό, Πλούταρχο και διάσπαρτα στοιχεία

στους Στράβωνα, Ιώσηπο και Διόδωρο και ουδείς αμφισβητεί την ιστορικότητα του Αλεξάνδρου.

4) Για τον Βούδα και τον Μωάμεθ δεν έχουμε καμιά επιστημονικά αξιόπιστη ιστορική πηγή και ουδείς αμφισβητεί την ιστορικότητα του Βούδα ή του Μωάμεθ.

5) Τι είναι αυτό που εμπνέει την αμφισβήτηση της ιστορικότητας του Ιησού σε ορισμένους ανεκδιήγητους και επιστημονικά αξιολύπητους «ιστορικούς ερευνητές»; Μήπως ο πατέρας του ψεύδους, ο ανθρωποκτόνος Αντίχριστος;

6) Στην ιστορία της ανθρωπότητας, δεν πέθανε ούτε ένας, για κάτι που ήξερε ότι είναι ψέμα. Ως εκ τούτου, η μεγαλύτερη απόδειξη της ιστορικότητας του Ιησού Χριστού, είναι το γεγονός ότι οι αυτόπτες μάρτυρες Ευαγγελιστές και Απόστολοι και κατόπιν περισσότεροι από έντεκα εκατομμύρια Χριστιανών, θυσιάσαν πρόθυμα την ζωή τους διακηρύττοντας την Αλήθεια, την οποία βίωσαν, δηλαδή την αιώνια αλήθεια και πραγματικότητα του Ιησού Χριστού.

Σ. Β. Κ.